

ENTREVISTA A PEP PARÉS

DIRECTOR DE CURSA DE PIRENA I PRACTICANT DE MUSHING

— Com definiries l'esport que practiques?

— Per dir-ho amb totes les lletres és l'esport dels trineus estirats per gossos, internacionalment se'l coneix com mushing. El nom ve dels primers colons francesos que varen estar a Alaska, els quals perquè els gossos tressin endavant els hi deien «march march!!». La paraula es va anar anglicanitzant fins a arribar a «mush mush!!» (es pronuncia mash). I els mushers són els conductors del trineu.

— On se n'aprèn?

— Hi ha dos clubs a Catalunya: un és el mushing barcelona i l'altre és l'A.E.T.I.P. l'Associació esportiva de trineu i pulka.

— Què és la Pulka?

— La Pulka escandinava només cal un gos per practicar-la, un trineu, molt petit i tu a darrere amb esquis de fons. És un esport molt maco per la gent que només té un gos i és esportista. És perfecte. Quan no hi ha neu es fa amb mountain bike en contes de trineu. Va bé per a la gent que només té un gos i pensa que a més de la dimensió de companyia i bon rotllo pot fer-hi esport.

— És molt car?

— Home depèn del que t'hi vulguis gastar. En principi amb un gos i ganes de fer esport n'hi ha prou.

— Com s'entrena un gos?

— Al gos, per ell mateix de bon principi, ja li agrada córrer i sortir i voltar. Tu has de fer que no es cremi, que s'acostumi a córrer davant teu i que vagi agafant afecte a córrer. Compres o amb un cinturó fas un arnés, que l'agafi pel pit que tiri per sobre la cua, te'l lligues davant amb un cordó d'un metre i mig més o menys i a córrer. Llavors ha d'aprendre les ordres que són: endavant «AIK AIK!!», a la dreta és «GEE!!» (Gi), a l'esquerra és «HAUK HAUK!!» (au au) i «HUU!!» que és parar. En principi és un llenguatge internacional que fan servir la majoria de mushers.

— Un gos de competició quines cures necessita?

— Sobretot estar ben alimentat, amb això no hi ha volta de full. Hi ha

Pep Parés (Foto: J. Altadill).

cases molt bones, com Royal Canin, que s'ha especialitzat en això, té una gamma de productes professionals brutal, que estan plens de calories, vitamines, etc...

— Quantes hores d'entrenament es necessiten?

— Dos o tres cops a la setmana. Jo m'ho he plantejat una mica com un gimnàs personal amb l'avantatge de tenir el bon rotllo amb els meus gossos. En tinc catorze. Llavors a part cada dia els hi dono de menjar i això t'obliga a portar pesos, a agafar-los i aguantar-los per lligar-los al tiro, etc...

— I pel musher?

— Quan menys gossos tens en més forma has d'estar, ja que els has d'ajudar.

— Coneixes la vall de Camprodon?

— Sí home i tant i Setcases, jo abans hi anava molt, a una fonda amb els meus fills, hi tinc records inoblidables.

— Quines pendents poden suferir aquests gossos?

— De pujada, menys vertical, poden pujar-ho tot, com les cabres. L'únic que és perillós són les baixades molt fortes perquè clar et poden tirar dalt abaix.

— Un tiro de gossos podria ser útil en tasques de rescat a la muntanya?

— Home segur que sí, encara que avui en dia amb les motos de neu hi ha gent molt destre, jo ho he pogut veure a la Pirena. Encara que a l'any passat a l'etapa de Bonabé a Baqueira vam trobar unes geleres molt grosses i els gossos van passar sense problemes i les motos no.

El que és difícil és que en aquests llocs tinguin una persona que entreni els gossos per això, només ho podria fer algú que cobrés per això.

— Què és la Pirena?

— La travessa dels Pirineus amb trineu. Ara farem la tercera edició i té un gran èxit a nivell europeu.

Quan va començar a mi m'hagués agradat començar allà on comença el Pirineu fort i vaig venir a estudiar el terreny, per fer una etapa entre el Canigó i Vallter 2000 de seguida vaig veure que era massa pendent i a Pirena cuidem molt la seguretat dels mushers, evidentment.

— Serà dura la Pirena d'aquest any?

— La Pirena sempre és dura, no se la pot plantejar una persona que comença. El que és cert és que cada dia el nivell és més alt. En l'última edició les primeres places no varen ser per mushers nacionals, però ja varen fer unes marques consistents. Encara que altres països ens porten molt de temps d'avantatge.

— Utilitzeu camins?

— Sí, camins i plans. Els camins són importants i si no n'hi ha ens els fem, amb les màquines de neu i amb l'ajut de les estacions que col·laboren amb nosaltres. Ara, aquest tros de Pirineu és punxagut, eh?

— Per acabar, voldries dir alguna cosa?

— Vull que quedi ben clar que la meva il·lusió era començar on comença el Pirineu fort, però és realment difícil, encara que no impossible.